

Din iluzie te prind la piept

Emaanastasia

Din iluzie te prind la piept

Iarna dragostei iar e prezentă
Ea ne-așteaptă dănuind la pol
Însă luna e tot mai absentă
Doarme sub tăceri cu trupul gol.

Eu mă-nalț pe aripi de zăpadă
Din iluzie te prind la piept
Vreau ca taina nopților să cadă
În lumina sfântă ce-o aștept.

Dar mă-mbată iar tăcerea oarbă
Cu parfumul stelelor de foc
Ce din dragoste ar vrea să-mi soarbă
Amintirea prinsă la mijloc.

Vara-și lasă soarele să zburde
Peste valul mărilor de dor
Și tăcerile iubirii rămân surde
Parcă ar fi stele pe covor.

Vino iar iubite și îmi cântă
Despre noi cândva nesărutați
Și în dragostea tăcerii sfântă
Să rămânem veșnic însetați.

Că-n verandă plouă cu tăcere
Plouă și cu stele din pereți
Peste amintiri lăsând durere
Și-a ta rătăcire ce-o regreți.